

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Kényszerpálya a lépcsőházban**

1. Kényszerpálya a lépcsőházban

Kővári Klára

A katasztrófavédelem két egyenruhás tisztviselője szótlanul lépdelt fel a dohos lépcsőházban. Szigorú tekintetük végigmérte a csupasz, megolvadt vezetékeket, s a pincéből felszivárgó halvány gázszag sem kerülte el a figyelmüket. Fekete Zoltán elfehéredett arccal állt a negyedik emeleti fordulóban, miközben a hivatalos jegyzőkönyv kemény papírja megremegett a kezében. A bürokratikus, csontszáraz mondatok mögött lesújtó ultimátum lapult: az épület állapota közvetlen életveszélyt jelent. Vagy azonnal elindítják a csillagászati összegű kényszerfelújítást, vagy a hatóság lakatlanná nyilvánítja a házat, és mindenkit kilakoltatnak.

Dr. Balog Henrik a folyosó árnyékából figyelte a jelenetet. Hűvös, kimért nyugalom áradt belőle. Pontosan tudta, hogy a törlesztőrészletek alatt roskadozó lakók képtelenek lesznek előteremteni a rájuk eső milliókat – a csapda bezárult, s a kényszerárverések kapuja szélesre tárult előtte. A hurok kíméletlenül szorult, s Balog már látta a kétségbeesés gyümölcseit.

Lenn a szuterén bejáratánál Székely Ricsi éppen a kocsija csomagtartóját zárta le, mikor meghallotta a fojtott hangú hivatali vitát. A mindig vidám, csavaros eszű csempész ezúttal elkomorodott: megérezte, hogy a veszély most nem az ő bécsi kávé dobozait fenyegeti, hanem a fejük feletti teljes tetőt. Dr. Szabó András remegő kézzel szorította össze az ujjait a lépcső alján, saját adósságai és a rendelő kényszerű bezárása miatt rettegve. A házban megfagyott a levegő, ahogy az ultimátum híre végigsöpört a folyosókon.